

— Τί περιμένεις; είπε στον εαυτό του.
'Ορμησε στην πόρτα, άλλ' αυτή άνοιξε άφίνον-
τας ελεύτερη την είσοδο, με φωνή όμοια με ποντι-
κού.

'Ενα μικρό φως φώτιζε τó δωμάτιο που κάποτε
ή άστραπή, που περνούσε, τó έκανε να λάμπει. Σάν
τίρας μυκώμενο και δεμένο άπ' τó ελεύτερο φως ή
βροντή ακολουθούσε.

Μπήκε μέσα γλήγορος με μία τρεμούλα στο
σώμα. 'Ηξερε πού ή φιλάργυρος είχε τó θησαυρό!
Θά τόν έκανε φτωχό, φτωχό! Αυτό είναι τó κακό,
πού θά έκανε στο φιλάργυρο!..

'Αλλ' άκουσε κάτι σά βήμα!.. 'Ετρόμαξε, ζα-
λιστηκε και τού φάνηκε τότε, ότι βρισκόταν μέσα
σε όνειρο και πίστεψε, ότι κάποιος σκοτάδι θά ρι-
χνόταν άπ' αυτό και θά τόν έαυρε!

Μιά φωνή έπειτα:
— Κλέφτη!
Αιστάνθηκε τó χέρι τού φιλάργυρου να τόν έρ-
πάξει κι άντίκρουσε τά μάτια του. Τά είδε με-
γάλα, μεγάλα!..

— Κλέφτη! Θά σε πνίξω!
Και τόν έσφιγγε δυνατά. 'Ο Σαμουήλης, σά να
του έφυγαν οι δυνάμεις, κλονίστηκε.

— Θά σε πνίξω!
'Η φωνή τού Χουλιάδα σταυτιά του σάν κακή
σάλπιγγα και τά μάτια του άγρικ, μεγάλα, ίπαί-
σια να τόν κοιτάζουσε!..

— Θά χρωθώ!
Προσπάθησε να παλλαχτεί, αλλά στάθηκε άδύ-
νατο. Στο νού του ξεχνικά, σάν τήν άστραπή, πού
μπήκε στο δωμάτιο, ήθε τó μαχαίρι του.

Και χτύπησε μ' αυτό, έχτύπησε!..

*

'Ο φιλάργυρος έμεινε μέσα στο δωμάτιο, ανά-
σκελα στο πάτωμα, με κλεισμένα τά άκρυτα και
άνοιχτά τά μάτια.

'Ο Σαμουήλης είχε φύγει. Κ' έξω αυτός, καθώς
έτρεχε μέσα σάν άνεμο τó δυνατό, στη βροχή, στο
χαλαζι τούς είπε, σά να ήθελε να τούς συστήσει τόν
εαυτό του:

— Είμαι τής Μοίρας τó χέρι εγώ!..
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Ν. ΒΟΥΤΥΡΑΣ

'Όταν ξανάρθε ή άνοιξη σά λίγο, τó βελούχι
άντικρυά άπ τήν κούλια δέν ξανάνοιζε. Ποιάς θάρ-
χονταν σ' αυτό; Οι δάκταλοι τó ρούμισαν κ' οι
υπαξιωματικοί είναι πιά φευγάτοι. Τó κάστρο δέν
τό φοβήριζε ό έχθρός και κάποιος ίσχυρό, πήρα άπό
κει τó τάγμα σ' άλλη πόλη. Οι άδερφάδες κλεί-
στηκαν όλότελα στην κούλια τους. 'Ο Γεσίλας κυ-
νηγεί ακόμα μετρητές χιλιάδες σ' άλλες φρουρές.

Τίλις καπου ψάρεψε καμπόσες. Μά όταν ήρθε
για να δείξη τή νύφη στις άδερφές και στην πολη
κοντά στον ποταμό, βρήκε τη Φρόσω στο κρεβάτι
με τόν ίδιο σφαχτη και τόν ίδιο βήχι τού πατέρα
μιά φορά. 'Η νύφη δέν είχε άδικο να βιοσγή να
φύγη. Τó μαρτύριο τής Φρόσως ήταν στο τέλος
του ή χαρά, πού είδε τó σόι τού Κεραϊά θριμβε-
μένο, δέ μπόρεσε να τού μακρύνη τó δρόμο του.

Στερνά, όταν έπειτα άπό χρόνια ξαναπέρασα
άπ' τόν όγχο τάκοροπόταμου, είδα στο μέρος, πού
έστεκε τó βελούχι μιά φορά, ένα σκέλεθρο μιας
μαυροφόρας να δένη στάγριαγκαθα έν' άλλο σέλε-
θρο κατίκις. 'Ηταν ή Κούλα και δέ θά τή γνώ-
ριζα, άν μιά φωνή δέ φώναζε βραχνά μέσα άπ' τήν
κούλια τόνουά της. 'Η φωνή ήταν τής Μαρίας·
δέν είχε χάσει τόν άρχοντικό προσταχτικό της τόνο
κι άχούσε στην έρμιά τής ποταμιάς παράπονο μαζί
κι όργή εναντίον στην άδικιά πού κυβερνάει αυτόν
τόν κόσμο.

Τ Ε Λ Ο Σ

Ο "ΝΟΥΜΑΣ", ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ
Για τήν 'Αθήνα Δρ. 8.— Για τίς 'Επαρχίες Δρ
Για τó 'Εξωτερικό Δρ. χρ. 10.

Για τίς επαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνες (2 Δρ. τήν τρι-
μήνια) συνδρομές.

Κανένας δέ γράφεται συνδρομητής ά δέ στείλει μπροστά
τή συνδρομή του.

10 λεπτά τó φύλλο λεπτά 10

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στα κιάκια (Σύνταγμα, 'Ομόνοια
'Εθν. Τράπεζα 'Υπ. Οικονομικών, Σταθμός Τροχιο-
δρομου ('Ακαδημία), Βουλή, Σταθμός ύπόγειου Σιδη-
ρόδρομου 'Ομόνοια), στα βιβλιοπωλεία «'Εστίας» Γ.
Κολάρου και Σακέτου (άντικρυ στη Βουλή).

Στην Κέρκυρα, Πάτρα και Βόλο, στα Πραχτο-
ρεία τών 'Εφημερίδων.

Στά Χανιά (Κρήτη) στο Πραχτορ. 'Εφημερίδων
στού κ. 'Αληκιάτη).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Ψεύτικα παραστήματα—Τό Πέραν και τά Δαρ-
δανέλλια—Βάρβαρα όνόματα—Προγονικά
κειμήλια.

ΟΙ ΦΗΜΕΡΙΔΕΣ μας πάλι πενταρολόγησαν ή
ρωϊκά τούτες τίς μέρες με τίς Τουρκικές άνακατο-
διές. Κάθε δυό ώρες, έξον άπό τίς ψευτιές πού
μάς ξεφουρνίζανε στα φύλλα τους, είχαμε κι άπό
ένα καινούριο παράστημα, δηλ. κι άπό μιά καινού-
ρια ψευτιά. Τόνα παράστημα τόν κατέβαζε τó Σουλ-
τάνο άπό τó θρόνο, τó δεύτερο τόν άφινε να κάθη-
ται ήσυχος στο Γιλδίτζι, τó τρίτο τόν έφυγάδευε,
σά ζωοκλέφτη, τó τέταρτο τόν κατεδίκαζε σε θά-
νατο και τó πέμπτο... Μά πού να κρατήσεις σειρά
στις ψευτιές! 'Όσο πάλι για τó νεοτουρκικό στρατό
πύ βρίσκεται έξω άπό τήν Πόλη, χιλίες φορές τόν
όδηγούσανε μπροστά κι άλλες τόσες τόν έγυρίζανε
πίσω—κ' έτσι καλά καλά δέν ξέρουμε, άν και δια-
βάσαμε τού κόσμου τ' ά ν α μ φ ι ο θ η τ η α παραρ-
τήματα και τού κόσμου τας «έξηκρωδωμένες» πλη-
ροφoρίας, άν είναι Σουλτάνος ό Χαμίτ κι άν ό Νεο-
τουρκ. στρατός μπήκε στην Πόλη!

Πόδες πεντάδες πληρώσαμε για να μην τά μά-
θουμε δλ' αυτά ούτε λογαριάζονται.

*

ΣΕ ΚΑΠΙΟ παράστημα μάλιστα δημοσιεύτηκε και ή
άκόλουθη έξωφρενική έδωση. Για να μην περάσει ό Νεο-
τουρκικός στρατός άπό τή Σταμπούλ, πού κατοικείται σκε-
δόν άλάκαιρ, άπό Τούρκους, άναγκάστηκε να μπει άπό τήν
πόρτα τού Ρωμανού και να τραβήξει όλοισα στο Πέρα!
Είναι τó ίδιο πάνο κάτω, σά νικάει κανείς στο Πειραιώ-
τικο λιμάνι και να τραβάει όλοισα στην 'Αθήνα, δίχως να
περάσει άπό τόν Πειραιά!

Πραπολύ τήν ξέρουν τήν Πόλη, οι δημοσιογράφοι μας.
Μά γιατί να ξηνοιάζεται κανείς όταν έξωφρενικός τού ναυ-
τικού μας ρωτούσε κάποιος άν τά Δαρδανέλλια τά περνάει
κανείς για να πάει στην Πόλη, ή ύστερα, για να βγει στη
Μαύρη θάλασσα;

*

ΜΙΑ ΕΙΔΗΣΗ πού δημοσιεύτηκε στους «Κοιφούς» τής
Πέμπτης με μεγάλα μεγάλα ψηφιά, ίτίζει να μπει και δώ
για νάν τή χροϊ άλάκαιρο τó Πανελλήνιο. Νά τή και κα-
μαρώστε τή:

Σήμερον τó άπόγευμα θά συνέλθη έν τή Βουλή
μεγάλη έπιτροπή έξ ειδικών, έξ ιστορικών και λο-
γιών, ήτις ύπό τήν προεδρείαν τού ύπουργού τών
'Εσωτερικών κ. Λεβίδου θά συνεργασθή επί τής
προταθείσης παρ' αυτού μετονομασίας τών διαφόρων
χωρίων τών έν Θεσσαλία Ιδίας—τά όποια φέρουν

βαρβάρους ή μωράς όνομασίας, ή όνόματα τά όποια
εδόθησαν αυτοίς επί Τουρκοκρατίας.

'Η έργοσία ήτις θά γείνη θά στηριχθή εις τήν
ιστορικήν αλήθειαν, ή θά οδηγηθή εκ παραδόσεων,
περι τών διαφόρων πληθυσμών, τά δέ όνόματα, τά
όποια θά δοθούν, θά είνε ιστορικά.

'Υστερ' άπ' αυτό τó κατόρθωμα τού κ. Λεβίδη θά
μπορούμε και μεις να πούμε πως κάτι κάναμε κι όποιος
όχτρος μας άποκοτάει—τρέμετε, Βούλγαροι—δς ξεμυτίσει
μπροστά μας!

*

ΕΠΙΣΗΜΟ στόμα—ό κ. Στάης δά, ό 'Υπουργός τής
Παιδείας—τό μολόγησε πιά πως τίποτ' άλλο δέν είναι τó
Κράτος μας παρά «θεματοφύλαξ τών προγονικών κειμη-
λίων». Τουτίστιν, ήγουν, δηλαδή, άλλο λόγο δέν έχει να
υπάρχει τó Κράτος μας, παρά για να φυλάει τάρχαίτα του!

'Ο κ. Στάης έτσι τη γράφησε στο αρχαιολογικό συνέ-
δριο πού έγινε στο Κάϊσο, γιατί έτσι πιστεύει, πως δηλ. είναι,
α' 'Υπουργός Κράτους έπερ σεμνώνεται ότι είναι θεματοφύ-
λαξ τών προγονικών κειμηλίων». Μά και μεις πού δέν εί-
μαστε 'Υπουργοί, τά θία λέμε, και σεμνώνομαστε πούχομε
'Υπουργούς σάν τó Στάη και τó Λεβίδη να μεις βγάξουν
άσπρηπράσους σε κάθε επίσημη και κρίσιμη περίσταση.

ΣΕΡΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

('Η ρούσικη σαλάτα τής Τουρκίας)

'Αγαπητέ μου Νουμά,

Με μεγάλο έδιαφέρω παρακολουθώ στις έφημε-
ρίδες μας τίς ειδήσεις και τίς κρίσεις τους για τήν
ταρχώδικη πτώση τού ύπουργείου Χιλμή και τó
στραπάτσο πού έπαθε τó Νεοτουρκικό Κεμιάτο,
και έν γένει για τήν Πολιτική άναρχία τής Τουρ-
κίας. 'Όλα καλά και όρρα τά λένε, ένα μονάχα
παραξενεύτηκα, και δέ θα τó έκανα λόγο διόλου, άν
πολλοί άλλοι φίλοι μου δέ μου έκαναν τήν ίδια
παρατήρητη.

Πραγματικά είναι για να πάρει κανένας με τόν
'Αθηναϊκό τύπο, πού ένώ για κοινά ζητήματα σου
άραδιάζει εξηγήσεις και λεπτομέρειες και σου φι-
λολογά τó καθέτι σε άπεπιστικό βαθμό, πού δέν
τόχει τίποτε π. χ. να καθίσει να σου περιγράψει
τόν επίδεσμο τής πληγωμένης σκυλίτσας Φρουρού
άν εφταν με γκάζα iodoforminée ή salolée και
βαμπακι hydrophile, ζάφαρα σου εκθέτει ξερά
ξερά, και σου έπανκλαμβάνει, και σου κοπανάει για
τόν Ιραντέ τού Σουλτάνου στη Νεα Κυβέρνηση,
πως τή διαταζειν σεβαστεί τó Σεριάτ και τó Συν-
ταγμα, και πως οι διαδηλωτές τής Πόλης εζήτη-
σαν τήν άναγνώριση τής κυριαρχίας τού Σεριάτ ή
Σεριέτ ή Σερί, χωρίς ούτε λέξη να σου ζηγεί τί
παι, να πει και τί είναι αυτό τó περίφημο τó Σερί,
σά να σου μιλάει για ένα κοινότατο και πολύ γνω-
στό πράμα, λόγου χάρη σα να σου λέει για τήν έρ-
μυράδα τής θαλασσοκς.

Μ' ο φανεται πως ούτε ίδιος οι φημερίδες δέν
έχουν ιδέα για τó Σεριάτ, γιατί άλλοιως θά γείνι-
ζαν τά φύλλα τους με καλαμπούρια εις βάρος τού
περίφημου αυτού Ιραντέ πού φανεράνει πως ό Σουλ-
τάνος είναι ό έξυπνότερος Τούρκος και διπλωματι-
κώτατος ν ός.

Γι' αυτό έρχομαι να δώσω μερικές εξηγήσεις,
τό κατ' άδύναμη, στο ζήτημα αυτό, για τούς άνα-
γνώστες τού «Νουμά».

Σεριάτ ή Σερί θά πει 'Ιερός Νόμος, δηλ. Νο-
μολογία πού βασιζέται άπάνου στο Κοράνιο και
είναι ή έγκρημογή της δομένη στα χέρια μιας τά-
ξης ανθρώπων σοφολογιώτατων πού τούς λένε Μου-

φτηδες η Καθηδες: οι ανθρωποι αυτοι είναι το εαυτους εφρα και μπορούμε να τους παραβάλουμε με τους Σοφιστες της Ελλάδας στη Ρωμαιοκρατία. Αυτοι εχοντας μοναδικη και απόλυτη δικαιοδοσία στις πνευματικες υποθέσεις των πολιτών (γάμοι, διαζύγια, κληρονομίες, κτλ.) είναι δίκαιωματακώς και πρόεδροι των πολιτικής φύσεως (ληψοδοσίας) δικαστηρίων. Στους μικρούς όμως δήμους που δε συμφέρνει να προεδρεύει ένας κοτζάμ Σοφολογιάττας, έχουν το δικαίωμα όταν τους ζητήσει ο ένας διάδικος που τους πλερώνει παραμικρά πράγματα στο φανερό, να δίνουν τους περίφημους φετβάδες τους οποίους ο πρόεδρος είναι υποχρεωμένος να σεβαστεί κ' έτσι από μακριά διευθύνουν την πολιτική Δικονομία κατά το κέφι τους. Στους φετβάδες δε γράφουν ώρισμα για την υπόθεση που πρόκειται, παρά σοφίσματα παραβολές και παραμύθια ενός π.χ. περώντας με το ζό του από γκρεμούς και κατοπιές, για να μη γκρεμοτσακιστεί το ζό του χαλάει το ντουβάρι ενός γετονικού κτήματος και περνάει από μέσσω τσαλαπατώντας και χολώντας τη σπορά του, ο νοικοκύρης του κάνει άγωγή κ' αν έχω γόμενος πλερώνει στον Καδη θα πάρει φετβά, πώς όταν ένα άλογο η για νερό η για κριθάρι βάλει το κεφαλι του σ' ένα ξένο πιθάρι, κ' ύστερα δεν μπορεί να το βγάλει ούτε μονάχο ούτε με τη βοήθεια των γειτόνων, συμφέρνει αντί να κόψουμε το λαιμό του άλόγου να σπάσουμε το πιθάρι και να λευτερώσουμε το ζό και ο πρόεδρος μόλις τον διαβάσει φωνάζει: «ατάμ φετβα μού», δηλ. πολύ επιτυχημένος αυτός ο φετβάς, ωραιότητα η παρομοίωση και καταδικάζει το νοικοκύρη του κτήματος. Υπάρχουν όμως και οι ατσάτλ φετβάδες, δηλ. διφορούμενοι αυτή είναι ελάκερη η Πυθία των Δελφών «ήξεις άφηξεις» αν δηλ. ο νοικοκύρης του κτήματος πληρώσει κι αυτός τον Καδη και ζητήσει για λογαριασμό του βοήθεια, θα λάβει φετβά, πώς αν το πιθάρι είναι πολύ καλό και τάλογο είναι φορτίμο, τότε συμφέρνει να κοπεί τάλογο ο λαιμός να σωθεί το πιθάρι τότε ο πρόεδρος κάνει ο,τι θελήσει ο ίδιος κ' έτσι οι διάδικοι βγαίνουν από τη δίκη ο καταδικασμένος όλόγυμνος και ο κερδημένος μοναχά με το πουκάμισο.

Κατά το Σεριάτ, η γυναίκα είναι ένα αντικείμενο που ο άντρας μπορεί να το κυβερνήσει κατά το κέφι τ.υ και σύμφωνα με την Ίερή Λογική όταν θα παντρευτεί ένας πιστός μια γυναίκα της συμφωνεί πρωτίτα την αποζημίωση που θα της πληρώσει όταν θελήσει να την αφήσει και σε κανένα δεν έχει να δώσει λόγο γιατί την παρατάει και η Ίερή Λογική το βρίσκει δικαιότατο αυτό, γιατί σου λέει οι χωνούμισες κρύβονται και ο Τούρκος την παίρνει στα σκοτεινά, χωρίς να την ιδεί, ενώ ο Χριστιανός τη βλέπει τη γυναίκα πριν την πάρει και την ξαναβλέπει και την έχτιμά και το φοβερώτερο που η γυναίκα που την χώρισε ο άντρας της δεν έχει το δικαίωμα να ξαναπαντρευτεί ενόσω ο τύρανός της που πήρε τώρα άλλη δεν της δώσει την άδεια, φτάνει να της πλερώνει τη διατροφή της κάθε μήνα.

Κατά την Ίδια Λογική, ο άντρας έχει το δικαίωμα να πάρει όλες πολλές γυναίκες θελήσει μαζί, ενώ η γυναίκα είναι υποχρεωμένη μονάχα ένα άντρα να έχει γιατί, λέει, η γυναίκα είναι ένα κιούπι που αν το γιομίσεις με νερό από 3-5 στάμνες δεν μπορείς ύστερα να ξεχωρίσεις της κάθε στάμνας το νερό' έτσι και τα παιδιά της γυναίκας αυτής δεν μπορεί να τα όρισει κανείς ποιόν έχει πατέρα το καθένα. Κατά το Σερί, ο Τούρκος έχει το δικαίωμα να πάρει μια Χριστιανή, με ό Χριστιανός δε μπορεί να πάρει μια Τουρκάλα, γιατί ο Τούρκος παρα-

δέχεται το Χριστό της γυναίκας του για Προφήτη, ενώ ο Χριστιανός δεν παραδέχεται ο Μωάμεθ της δικής του γυναίκας για προφήτη.

Την Ίδια λογική ακολουθεί το Σεριέτ και στα κληρονομικά ζητήματα.

Μία άλλη έντολή του Σερί μας θυμίζει το Μωσαικό νόμο που ταλανίζει ο Χριστός λέγοντας πώς όποιος πει στον πατέρα ή μητέρα «Κορβάν» δηλ. χάρισμα ότι σά; χρωστώ, μπορεί να μη γυρίσει να κοιτάξει τους γονιούς του και δεν έχει άμαρτία' έτσι λέγει και το Σερί πώς όποιος δώσει σε διψασμένο σκυλί νερό να πιει, και τον ίδιο του πατέρα αν έχει σκοτώσει, του συχωριούνται οι άμαρτίες. Με κείνο που άζει να σημειώσουμε κ' ενδιαφέρει πολύ στην κρίσιμη αυτή στιγμή του Τούρκικου Πολιτεύματος είναι μια άλλη διάταξη που λέει: κάθε μη Μου σουλμάνος είναι Γκιαούρ (=άπιστος, άθεος) και κάθε μη Τούρκος Κικφής (=χαμερπής, χτήνος) και ότι, Μου σουλμάνος υπερέχει όλους τους άλλόθρησκους.

Τό Σύνταγμα όμως διατάζει και κηρύττει τα αντίθετα: πώς ελοι οι άνθρωποι είναι ίσοι' Έλευθερία, Ίσότης, Άδελφωσύνη. Εναδιαβάστε τώρα τον τελευταίο Ίρκαντέ του Σουλτάνου που διατάζει τη νέα Κυβέρνηση του Τερήκ να σεβαστεί το Σεριέτ και το Σύνταγμα και μη γελάσετε και μη μολογήσετε πώς ο Σουλτάνος είναι μεγάλος Διπλωμάτης.

ΤΟΥΡΚΟΜΕΡΙΤΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΓΙΑ ΤΟΝ Π. ΒΑΣΙΛΙΚΟ

Άγαπητέ Νουμά,

Ο λόγος για το τελευταίο άρθρο του Πέτρου Βασιλικού.

Μου φαίνεται πώς το χαρακτηριστικό κάθε κριτικού είναι να ξεγη καθαρά και να καθορίζη κάθε του γνώμη και κάθε συλλογισμό που πρωτοφέρει. Κι αυτό, όχι γιατί θέλω να μικρύνω την έχτιμηση που έχω για το Βασιλικό, με για να μάθω τι σημαίνει ποιητική και τι αντιποιητική τάση, κ' ύστερα, ποιές είναι οι αντιποιητικές τάσεις του Παλαμά Ρωτώ τον Πέτρο Βασιλικό, γιατί έχτός που αυτός μου έδωσε άφορη, καταγίνεται κάπως αποκλειστικά, τώρα τελευταία, με την ποιητική μες παραγωγή, γυρεύοντας να ξεναφέρει στίχισιο δρόμο τις αποπλανημένες Μούσες. Άμποτε!

Π. ΦΛ.

Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Ο συνογιτής μας Γιάννης Περγαλίτης βγάει σε λίγο τους «Μύθους» του, δηλ. ένα βιβλιάρικι πολύ χρήσιμο για τα παιδιά. Μερικοί απ' αυτούς δημοσιεύτηκαν και στο «Νουμά». Το καινούριο βιβλίο του Περγαλίτη θα πουλιέται 2 δρ. και 1 1/2 δρ. για τους συνδρομητές του «Νουμά».

— Από τάλλο φύλλο θα δημοσιεύουμε ταχτικά στο «Νουμά» τα «Βερεμιάτικα χρονικά» —δηλ. μια στήλη που θα κλείνει μέσα, σύντομα γραμμένες, στις σπουδαιότερες ειδήσεις της βδομάδας.

— Πολλά φίλοι από το Έξωτερικό μας τη ζήτησαν αυτή τη στήλη, γιατί μερικοί από τους συνδρομητές μας του Έξωτερικού δε διαβάζουν άλλη ρωμική, φημερίδα εξόν το «Νουμά».

— Δε μπορούμε παρά να συχαρούμε τους δυο πολιτικούς άρθρογράφους του «Αχού» της Πόλης, το Α. Μ. και τον Α. Π. Π. γιατί και οι δυο τους σε σειρά άρθρα προμαντέψανε τη σημερινή πολιτική κατάσταση της Τουρκίας.

— Ο Α. Μ. μάλιστα σ' ένα ροτεινό του άρθρο, δυο τρεις μέρες πρί γίνει το αντεροτουρκικό κίνημα, το ύποδειξε και το προφήταψε, μπορεί να πει κανείς.

— Στο φύλλο της Άλλης Κερικης διερχινήσαμε μια μελέτη του Πέτρου Βασιλικού «Σοσιαλισμός και Τέχνη, και ύστερ' από δυο φύλλα μια μελέτη του Στέφανου Ραμά «Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση».

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

«Μ. στη Λαμία. «Ταμπούρ και Κόπανο» μπορείς να ζητήσεις από τον ίδιο τον κ. Πάλλη. στέλνοντας του ένα δελτάρι στο ακόλουθο κατάστιχο: Alex. Pallis Esq. Aigburth Drive Liverpool. Όταν θυμηθείς, στείλε μας και τη συντρομή — κ. Ν. Στας, στην Τρίπολη. Πρέπει να σταλεί μπροστά η συντρομή. Έτσι γίνεται γενικά σε όλους. — κ. Οικ. στο Άργος. Σου γράψαμε και σου ξαναγράψαμε, με δε μάς απάντησες. Γιατί; Ωστόσο το φύλλο ταχτικά το λαβαίνεις, τρία περίπου χρόνια τώρα, από τότε που μας παράγγειλες, μέσω του φίλου Βαρ. να σε γράψουμε συντρομητή.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις

Η Έθνική Τράπεζα δέχεται έντοκους καταθέσεις εις τραπεζιτικά γραμμάτια και εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας στερεών αποδοτέας εις ώρισμένην προθεσμίαν ή διαρκείας.

Αι εις χρυσόν καταθέσεις και οι τόκοι αυτών πληρώνονται εις το αυτό νόμισμα, εις ό έγινεν ή καταθέσεις εις χρυσόν ή δι' επιταγής όψεως (chèque) επί του έξωτερικού κατ' έπιλογήν του όμολογούχου.

Τό κεφάλαιον και οι τόκοι των όμολογών πληρώνονται έν τώ Κεντρικώ Καταστήματι και τη αίτήσει του καταθέτου έν τώ Υποκαταστήματι της Τραπεζης.

Τόκοι των καταθέσεων.

1 1/2	τοίς 0/0 κατ' έτος	διὰ καταθέσεις 6 μην.	
2	»	»	1 έτ.
2 1/2	»	»	2 έτ.
3	»	»	4 έτ.
4	»	»	5 έτ.

Αι όμολογίαι των έντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου όνομαστικά ή άνωνομοι.

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000 !

ΛΗΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έκαστον γραμμάτιον ισχύον διά την κλήρωσιν 26 (9 Μαΐου) Άπριλίου 1909 τιμάται αντί μιας δραχμης.

ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ :

ΜΕΓΑ ΚΕΡΑΟΣ	έκ δραχ.	100,000
1 Κέρδος	»	25,000
1 κέρδος	»	10,000
3 Κέρδη	»	5,000
5 Κέρδη	»	1,000
118 Κέρδη	»	100
557 Κέρδη	»	50

1000 έν όλω κέρδη αξίας δραχμών..... 225,000

Γραμμάτια πωλούνται. Είς τα όμηόσια ταμεία και λοιπας δημοσίας αρχάς, εις τας Τραπεζας, εις τούς σταθμαρχας και στασιάρχας των σιδηροδρόμων, τούς διαχειριστάς των μονοπωλίων και τα πρακτορεία των έφημερίδων προς δραχ. μίαν έκαστον γραμμάτιον, ισχύον διά μίαν εκ των τριών τελευταίων κληρώσεων.

Διά πάσαν πληροφορίαν ή ζήτησιν γραμματίων άποσυνθέν εις το Γραφείον του Έθνικου Στόλου και των Αρχαιοτήτων, ύπουργείον Οικονομικων εις Αθήνας.

Ο διευθυνων τμηματάρχης Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ